

Előfizetési árak

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Fél " . . . 2 frt 50 kr.
Negyed " . . . 1 frt 25 kr.
Tanítóknak egy évre 3 frt — kr.

Hirdetések

a legutányosabban számítottak.

BAJA

vegyes tartalmu hetilap.

Szerkesztőség

hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Rochus-utca 42. szám

Az előzetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomdájába küldendők.

Megjelen minden vasárnap.

Egyes szám ára 8 kr.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Előfizetési felhívás.

Lapunk múlt számával 9-ik évi pályatúlatást kezdte meg, — tehát az éveknek oly sorára tekinthet vissza, amelylyel kevés vidéki lap dicsekedhetik; s ha meggondoljuk azon nehézségeket, melyek egy vidéki lap útjában állanak, e 8 év folyamán sokkal többnek tünik fel, mint a mennyit a pusztó szám kitejéz. E szép múlt elég biztosíték arra nézve, hogy a „BAJA” — mely egy nagyobb város és vidéke szellemi s anyagi érdekei előmozdításának egyik szerény de folyton éber közege volt; — az kiván eszentül is lenni, s a vidéki élet szíkkörében eszentül is megteendő mind azt, mit megtenni a politikával nem foglalkozó vidéki sajtó feladatát ismerünk, másrészt jótékonyan közelehatni, hogy a társadalmi élet anynyi jogos és méltányos igényei kielégítést nyerjenek.

Igérni nem szokásunk, legföllebb azt, a mit megadni hatalmunk és tehetségünkben áll; — de szabad legyen annyit megemlítenünk, miszerint bírjuk több a nyilvános tórn s a közügyek

körül érdemeket szerzett egyén ígéretét, hogy ténykedésükkel lapunknak is jut egy rész. Ezenfelül intézkedtünk, hogy tárcza rovatunk is megfeleljen a t. közönség jogos kívánalmainak.

Megemlítjük még, hogy a kiadóhivatal sem kímélt semmi költséget, hogy lapunk — külsőleg is — csinosabb s izetesebb alakban jelenjék meg. — Lapunk múlt számát már új (chamois) papíron vetétek olvasónk

A „BAJA” előfizetési ára:

Egy évre . . . 5 frt.
Fél " . . . 2 " 50 kr.
1/4 " . . . 1 " 25 "

Az előfizetési pénzeket a „Baja” kiadóhivatalához (Baján Nánay Lajos könyvnyomdájába) kérjük küldeni.

Az előfizetők melibb megajándékot kérjük, mert különben a lap szétküldésében könnyen zavar alhat be, miután jótus példányokat — a papír drágaságát tekintve — csak keveset nyomtatunk.

A „BAJA” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Nem volt kormány, melyet hazáruónak ne tartott volna. Nem volt miniszter, akoi föl ne akasztott volna.

Mikor Szent Istvánról, Nagy Lajosról és Hunyadi Mátyásról beszélt, akkor kigyuladt az arca és fonségs Páthosban dicsérte nagy királyainkat.

A következő órában pedig toasztot rebegett a köztársasággért.

Gyulbte a zsidókat s Deák Ferenc legnagyobb bünének tartotta, hogy magyar polgárokki avatta őket. Es megis elfogadta az Ábrahám pörét és megis adósságot csinált Kohnnál.

Utálta az arisztokrátiát és elkeiserede szöngokolt ellenök. Es a következő órában megvetette a dohos parasztokat s büszke göggyel távozott borozó asztaltól.

Atheista volt mindég, ha magas themát kívántok tőle és megis hánször fölhasználhatta a megtagadtothoz, mikor nyomorúság gyötörte családját.

Veszedelembe tartotta a fehér népet, gyakran kerülte az asszonyt, és máskor csak ugy bomlott a tüzes szemé, csattanó menyécskék után.

Néha értekezést tartott a szeszes italok túlságos élvezete ellen; gyakran megfogadta, hogy megveti a bort és mégis sohasem ivott vizet — legföllebb tudta nélkülü s a korcsmaros művészeite által.

De azért mindig nagy magyar volt, s hazafisága gyakran véletelekre ragadta. Mikor Gerő bácsi véletelekre vetemedett, akkor rendszeren a bor tüze hevítette. Es ő mindig végtelen ember volt.

Ritka városban választának képviselőt anyi zajjal, anyi harccsal és anyi tüzel, mint a Gerő bácsi városában, hol olyankor az hiszik, hogy ime most ez az egy szál ember megemti a hazát.

A rideg paraphrások, melyeket törvényhozáskun a honpolgárok itatása, megvesztegetése s eltáutorítás ellenében föl-

A tűztorony.

Tán semmiről sem folyt még a helyli lapokban olyan és annyi czikketés, mint városunk tengeri kigyójáról: a tűztoronyról, csakhogy épen midőn leginkább kellett volna tenni és küzdeni, — az előbbi küzdök előfáradva czéltalanok hitt küzdelemben, feladták magokat és mint minden sok mátra, ugy erre is egy leplet voutak, nem azért, mintha tán fardozásukat kémlelvi akarták volna, hanem, mert tudva, hogy Baján minden csak szalmatüz, többször a pusztában elhangzó szó, — nem akarták továbbra izgatni akarni a kedélyeket és a végzetes „legyen” kicsalni az intézők szájából.

A küzdelem után meglett a „legyen”, ámdé csak mint írott malaszt, merta közhaj és a nyiltan kifejezett határozatnak csaknem önkényű magatartás miatt, elégtéve nem lett.

Ha jól tudom, a városi költségvetés kiadási tételei közt ez is figurál: „tűztoronyra 5000 frt”, s ha már ott van, vagis volt, miért nem lett meg e kiadás, miért nem épült fel a tűztorony, miért engedik önmagától felbomlani a tűzöltséget épen azok, illetve a törvényhatóságok azon közgyűlése, mely ezekre azt mondta „legyen tűztorony, tűzöltség”!

Igen furcsának tünik ez mindenki előtt, de még furcsább, ha elővesszük a két év előtti költségvetést, hol szintén feltalálhatni a kiadásoknál: „tűztoronyra 5000 frt”, s azóta folyton kiadásba vétettek az 5000 frt a nélkül, hogy csak egy árva mozdulat is látsza-

nék arra, hogy a tűztoronyt akar készülni.

Avagy tán por akar lenni az 5000 frtos kiadási passus a közönség szeme közé, hogy elhomályosítsák őket s azt érleljék magokban, hogy a jóakarát, — az előirányzás — megvolt, de kivinni nem engedték a körülmények, vagis, hogy nem maradt reá semmi? Rosz mehetség lenne ez, mert erre nemcsak akkor kell adni ha maradt, hanem minden között; — nem azt a percel kell várni, mig jut rá, hanem tenni kell azonnal, mert kell, hogy jasson rá, — még pedig azért, mert ha tűztorony van, ugy sok szegény polgártársunk menekül meg a végveszélytől, mert városunk anyagi viszonyai nem annyira zártak, hogy az előirányzott 5000 frt valóságos kiadása háztartását fenyegetné.

Ila jut a szépféltre, a tűztoronyra eo ipsó kell jutni, mert mig annyra e külsöt ékíti, addig emez az ék mellett még oly fontos tényező, mely lelkiismeretünket megnyugtatra bennünk a hála érzetét keltené fel azok iránt, kik a kivitelét elősegítették.

Kell, okvetlen kell, hogy kiéptessék a tűztoronyt, mert azt csak nem nézhetjük, hogy egyik polgártársunk a másik után jussun a kullobortra a bős s senki által nem ellenőrzött elemek miatt; nem hagyhatjuk, hogy polgártársaink keserves könyvek között panaszolkojanak rólunk távol a vidéken, hol alamizsnát gyűjteni járunk; ezt városunk

TÁRCZA.

EGY FORDULAT MÉG . . .

Egy fordulat még a zúgó Duna
Es már nem látak szép szülőhámat!
Magásra nyuló tornyai felett
Pályolt a sűrű erdők árnya vet.

Sokszor szakadtam tölde messze el,
Bucudára nyomoz vértzet e kebel:
De oly néhez nem volt bucsúmai még,
A hogy tetőled búsodt most vévék!

Véses szerelmem tölde váltam el,
Küldi szép ödvét ránya e kebel,
Tölde szerelmem legzsebb hajnalra,
Tündérvilágom fényes sugara!

Az első csók, mely ott ég ajkodon,
— Oh bár lehetne visszaváltanom,
Oh bár adhatnék érte ezert! —
Az a csók búcsúim fájó csókja lett!

Isten veled! s az apódi a tüzet,
Melyet a romny gyújt síkvele felett,
Hogy nem sokára egymásé leszünk,
S a boldogságban teljes részt veszünk!

Néz e reménygő lángoló tüzre,
Magányhíli bennem a bús éremény,
S alkalmról egy lángshó roppen el,
S teged ezerszer csókol, adrezel!

Bródi Dániel.

Gerő bácsi.

Dr. Kőrösy László-tól.

II.

Az alkalmánban.

Protestálób, makacsab opponozio még nohasem volt Gerő bácsinál. Elvei mellett gyakran a dühöngősen kardoskodott és elvei oyanok voltak, hogy csak háromtan vallották. Gerő bácsi meg a huségs két árnyéka.

litott, Gerő bácsi városában csak rideg paraphrások maradtak. Iszik és itat akkor — mindenki, kisebb nagyobb mértékben.

Még jelölt alig van s már is mozgalom indul meg. Minden vasárnap este egy kis vér is foly.

Kitor a pártoskodás vizsálya. Rekedt népszónokok hirdetik a haza romlását. A mikor pedig megvannak a jelöltek, akkor megalatuli a tábor, kituzik a lobogót, bizottságot alakítanak, csapra verik a választók borat, tanýákat ütnek, szidják az ellenjelöltet, gyalázzák az ellentáborot és isznak irtoztatón.

Ilyenkor éjel-nappal nyitva vannak a esárdák s a cigány csak akkor phen, mikor nem bírja a vonót.

Gerő bácsi ilyenkor van igazán elemében. Nincs óra, hogy legalább egyszer ne szöngököljön. Szöngököl pedig az isten szabad ege alatt. Levél kalappal a kezében, profétai ihlettel, a kurucok szenvedélyével és beszédtel mindig imádsággal végzi.

Imádkozik a diadalért. Ekkor aztán megemelik, megéjlenzik, s ő indul egy másik tanýára. Itt föláll az asztala és recesső hangon, de lángoló szemekkel s reszkető szakkal szaval el, hogy milyen nyomorúságba sodort minket az az átkozott kormány és házaúli szent kötelességénél fogva elkezdi őket felvilágosítani.

Mikor aztán már csak utognói tud, korszort tesznek pörge kalapjára s 8, mint valami szittya magyar vezér diadalmenetek tart. Néha megteszi azt a borzasztó lépést, hogy általmeg az ellenpárt tanýába s hazafüli szent kötelességénél fogva elkezdi őket felvilágosítani.

De ilyenkor rémítőre szenved a hazáért. Ilyenkor egyelőre letünik a kortesvilág szinpadáról s csak az orvost szidja, a kit titkos ellenpártjának tart, hogy olyan huzavonást véggyigatja.

Egyszerre csak megint a csatatéren

terem. Ugy tesz, mint az a bátor katona, ki nem éri, hogy a múlt ütözest sebei még nagyon fájnak. A nadrágtalan honpolgárok föltaudott Messiaséknét rojanganak érte. A leányok aranyos rozmaringot tűznek zoldaga mellé; a menyécskék illatos bokrást illesztenek kabátjába. A legények megemelik, a gazdák kocoztanak vele s a vének magasztalják.

Mikor megjön a választás napja, mikor már nagyon sok a megpétezt zászló és sajjó seb, mikor már megérkezett a század hullánus, akkor Gerő bácsi löhötön jelen meg a lelkes táborban. Egy elgyötört vén paripa csontjain vágat a képviselőjelölthöz s legzsobb korszortjait hódolatlan nyújtja át. Ekkor már nem lehet dietionni, hanem csak velős jelszókat kiáltgatni. Nem is mulasztja el Gerő bácsi.

Csak rajta fiam! a haza szent névén — Itt az idő, most vagy soha! Velünk az igazság! Nem vagyunk létevéssárlók! Nem vagyunk hazaárulók! Ilyen és ilyeknél hivat! Dunára mamelokok!

Sőt a költészet szerzasmát is igénybe veszi s elkeiseredett hangulatának a következők verben ad kifejezést:

Asztalunk ránkaj koporót
A magyar nemzetnek valót!
Vértekkel ir d az eret:
Itt nyugszik a magyar nemzet
Kalonéliek a dok által megövele!

Mondja pedig ezt Gerő bácsi hol ide, hol oda. Az ellenpárt visszaküldi, de ő tulajhodia valamennyit. A büszke paripa utja mindenfelé diadalit. A mozgó csontváz azonban egyszerre csak megbokrosodik, talán taplót dobott valaki a fölébe, s levelet Gerő bácsit és elrohban kiszolgált csontjainval.

Gerő bácsi már most annál inkább szidja az ellenpártot.

Aztán rossz hírek kezdenek longedezni. Az ellenpárt ötven szótöbbségben áll az elnök már kihirdette az utolsó tíz perczet.

jó hűsége, lelkiismeretén és az intézmény adóssága hűgny nem engedi, hanem készlet a tette és felszólalása, mert kibén meg egy parányi is van abból, mir humanitások rezevnek, lehetetlen, mikép föl ne háborúzni lelkiismerete kellene tüzést után, midőn hallja, hogy mire a segély megérkezett, segítségre mar nem volt szükség.

Tény az, mikép takarékosodniuk kell, tény továbbá, hogy az eddigi takarékosodásnak jó oldalai immár láthatókká, érdehetőkké váltak, de ott, abban, hol anyagi jól, polgármester vagyonát lárujuk megemlíteni, nem lehet, nem szabad takarékosodniuk meg akkor sem, ha túlterhelve lennének, még akkor is elvonni kellene mástól és keresztül vinni a közpő és közérdeklő dolg tényéig váltait.

Hogy mily nélkülözhetelen a tűztorony, a számos sáros példa hűn illusztrálja: begyöz arrol, hogy amig tűztorony nem lesz, s rendszeres tűzoltók nem lesznek, ha kigyul feleltünk a lak — az menthetlenül elpusztul; mert míg a tűz hárít veszik sokszor óra is eltelik, s ha már tudják is, beletelik félóra, míg a városi eselőség — kik a tűzoltó tisztelet végzik — a szerelők előkészíti s tüzora míg elindul, s most pedig, — ha a tűz külvárosban van — bizony kell meggyed óra, míg oda érnek, — ez összesen két és egy negyed óra, — ennyi idő alatt pedig a szegény ember háza akár kétszer is leghet, — míg ha tűztorony van, legfőbb töl óra — ez is sok — alatt a színhelyen lehetni a begyakorlott ollokkal és meglehet menteni azt, a mi még megmenthető.

Ezt nagyon jól tudják az intézők s hogy még sem intéződének, oly kínos benyomást gyakorol, mikép lehetetlen fel nem szólni nyilvánosan, hogy láthassák mindent viszonyainkat, hogy tudják meg, mikép nálunk oly egyének között tötötte fel magát az akkor közöny, kik épen hivatta vannak a polgárság felett minden tekintetben éber gondálórólani.

Sürgelők a tűztorony építterését s a tűzoltóság úja szervezést az összes lakosság nevében, mert már tovább késmi nem lehet, s ha mégis késedelem állana be, úgy ismétlődő veszélyek egyedül azokat okoznak s vonják lelkiismeretük előtt felelősségre, kiknek törvényes kötelességök minden jót, idővet behozni a

lakosság érdekében, még a legnagyobb áldozatok árán is, nem pedig megakadályozni a végrehajást.

Zalay Sándor.

Hogy találunk a szemében pénzt?

Tulajdonképen szemét nem létezik; az csak olyan valami, a mi nincs igazi helyén, mondá egy ízben Palmerston. És tényleg így van. Ha ruhánk kátránnyal értekezük, az rogtan foltot ójt, pedig ugyanez az anyag csak némileg átváltoztatva — mint benzín, a foltot ismét eltörija távolítani. Ugyanez a fekete ruha anyag lép elő mint anilin-festék, és a szexek egész skálájában gyönyörrel nézi a szem. Minden csak a helytől függ, milyen létezik; és ha az ember értékesíteni tudja, a legesekélyebbnék látszó dolog is a gazdagság és jólét forrása lehet. E tekintetben az újabbkor természetudományosa és technikaia oly kevés haladást tett, hogy alig látható át, melldig fog századunk meg e tekintetben haladni. Mint az aichmista ki a rézből aranyat akart készíteni, úgy hozza századunk a hulladékokból a legértékesebb tárgyakat elő.

Óriási haladások, tökélyesbedések és forralások századában dünn, mindazonáltal sok embert halhatatlan ezen sábjában kitörni. „Oh az a boldog régi idő mégis csak jobb volt.” Természetesen többnyire olyanok, kik hiányos eszközeikkel és a még előbbi években begyakorolt technikáikkal a jeleskor igények, mely mindenben bizonyos csint és észleltséget követel, nem lehet elégek. A helytől, ha a haladásra, tökélyesbedésre ösztönöznek magukat, jobban szeretnek a régi időben megtanult pályán maradni, a helytől, hogy az újkor tevédezeit tekintete vennék, beszünének egy homályos érzelm kábulásába, és ábrándoznak mindazokért, a mit réginek hűvaok, vagy légyen az jó vagy rossz.

Az ékiábrándulhatnak régi álmaikkól azon emberek, ha a korlátokól lévő dolgokhoz csak némikép és szűmnyre veszik, hogy az újkor a észleltsévit, javításra szék, hatalmas elemeketeklett. Már azokból is, mit töblé nem látunk, könnyen észlelhető a haladás mester műve.

A sörpödékek és gázgölok, melyek egész huyeket képeztek, és a szemétdombok, melyek a jó régi időben a városok sok utcázm tornyosultak, és melyek a szabadon kóborló sertéseknek alkalmas fekhelyet adtak, elenyésztek. A tisztaság és csinoság eszmái, melyeknek folytonos haladása a növekvő konsumtíciókban keresendő torlított el azokat. Kezdetben a különböz hulladékokkal és szemetekkel nem tudták mást csinálni, mint trágyagödrökbe vetni és zsipekben felnyí hagyni. Paris városának ábrágit, melyek két fő csatornán vezettek a Sajnahoz, oly hűzös anyagokat tartalmaztak, hogy a Sajna felszíné több kilométer nyíre nyiták körül volt heronva. A folyám mindkét partján élő lakosok ismételt fel-szolgáltak a folyám bázoséga és a folyám-ágy megnyitakosodása miatt, és végre is rábírták Paris eljárássát, mután a sáratonakok megszűrését évenként 1 millió frankot fordított, a szűrés után hátramaradt hulladékokat hasznalom értékesíteni.

Berlin példájára a csatornák iszapos és tisztatalanúságokkal telt vizet lapályokra vezették, és ez által módjárt az első évben meg jó termékenységet jött létre, és a tinom fölelékek gazdag termésem nem csak a kiadás fizette ki, hanem kitűnő bevételi forrásul is szolgált.

Amak meggyőződése, hogy a sár is pénz, ha az észszerien kezeltetik, nem szükséges épen a csatornák udorító tartalmára gondolni. A technikai tudomány és naga a technika mutatta meg szegény emberek gyűjtő szorgalmának az utat, hogy lehetséges elődobott hulladékokból, maradékokból stb. ezreseket nyerni és csak így jöhetett létre, hogy mai napság mindent a mit előbbi években érelmaradékokban, hulladékokban és egyebet szemében elődobtak, értéket tényezőkké lettek és az emberek gazdaságában felhasználhatók. A szövetségnek hátramaradt gyűjthulladékokból különböző finomságú kenőket, eszka ruhákból legújabban új ruhákat és rongyokból papírt készítenek. Angolország Leeds nevű városának szövetségében az ilyen szét-szaggatott gyűjny maradékokból oly mennyiségű gyaput állítanak elő, mit 40 ezer juh tavaszi nyírásából se nem nyernek. A halcsont maradékok presztelnek és különböző cizfraságokká alakít-

tának és még porosz kék előállítására is alkalmazhatnák.

A mézárások és nyuzók nem vetik már el a hulladékokat a szemét gödrökbe, mivel azokból mai napság minden porzika használható. Norvégiában élőmes kereskedők nagy tömegekben veszik a halmaradékokat, és guanoa alakítják, mely minőség tekintetében nem sokkal áll hátrább a guanoainál. Gondolta e volna valaki, hogy Peru vidékein élő madarak ürüléki Angol-, Francia- és Németországban fontos kereskedelmi cikket fognak képezni?

Az aganosokból közönséges és vadász kékék nyernék és több más tárgyakat gyártanak. Ezen tárgyakhoz hasonlóan dolgoztatnak föl a különböző állati paták is. — A disznó serte mervégsé mint kefékészítésre, a borjú, tehén és őz sáre butorok kitémésére használattik. Az emberi haj is lényeges jövedelmi forrásul szolgál, miután nagy mennyiségben használattik különösen női vendéghaj előállítására. Általános ismeretes az is, hogy az állati esontok igen sokféle tárgyak készítésére használhatók. A nagyobb állati esontok, miután a zsírtól megszabadítatnak, halványítatnak, gombok, késznyelek, fésik, tartárok készítésére és fogkefék szárának, előállítására használattik. — Bőrhulladékokkal keverve, és megpuhítva igen jó anyag elefantcsontlap utánzásra, miglen a törmelek esontokból trégyacsontot, csontszenet és villany készítenek.

Igy tanult az ember az idők folyamában sok kísérletet, buvárokodások és kutatások után és még most is tanulja az ó kis gazdagságban azokat a gazdasági prozeszokat foganatosítani, melyek őt az anya természet oktatta, a mely az anyagok újraélt változtatásában régi tárgyakból újakat állított és a romokból életet teremt.

Különfelek.

== Lapunk kiadója tisztelettel kéri fel az illetéket a határozatos elszézési és hirdetésai pénzek minél előbbi beklüldésére.

(Latinovics Gábor szereltek képviselőnek az önműri szünetek Kálostan tölten, e hó 8-án Budapestre utazk.

Gerő bácsi elmegy a titkos bizottságba, mely egész nap folyókon és haditerveken töri a fejét.

— Két embert adjatok mellem! — követeli Gerő bácsi.

— Hiába volna! — válaszolja az egyik bizottsági tag eszedgeten.

— Ott percz alatt meg lesz az ötven ember!

— Letettük már a csodákról.

— Éjnye ilyen olyan: Mit látsútok!

Két ember jöjjen velem. Váraképtünk a pénzébe. Vannak ott meg a válszók. Így-kezettek minden tíz perczet új tíz perczel megoldatni.

Két vállalkozó szellem csak akad valahogy: a Gerő bácsi két árnyéka. Kocsira ülnek s lóhalálban vártatnak a pénzék felé.

De hiába kutatnak józan válszóit. — Mindentől elázott homopárral van tele az út. Azok már le-szavarták. Mire lehet hozzá-nálni a kátsárat cizromot?

Csak hogy Gerő bácsi tudott valamit! Az ellenpart ötven embert egy nagy preszkában gyűjtött össze tartakélnak. — El is érnek oda. Gerő bácsi bátr elszántsággal bevonul s végtele keserves bészédet tart nekik.

Nyomorult szavazóegysékek mondaná őket, ha továbbra is együtt maradnának s a kormány pártjára szavaznának.

Az az öten ember, ötven ittas rab szelga volt. Fizettek annyi adót, adósságos jószáguk után, hogy szavazó erejük volt, de egy kis szep szep, eszlőbe igeret, két pénzec, s egy kis várandó válszóit honozomán megzavarta a fejüket.

Azonban egyszerűen csak megerkezik az ellenpart föl (közörsen). — Vélük jók akár egyveres katoná. Gerő bácsi nem akar el-áltni, szítja a brutális erőszakot s már-már vértanúságra készül.

De nem folyó ártatlan hűgny vér. — A

egyveres katonák Gerő bácsit s a másik két rebéllis száakt bekísérik. Ezek szörnyen rostelkeznek, hogy kudszerzet kellett vala-

Erre nagy zajjal indul meg a tartalékos ötven ember a kormány pártjára szavazni.

Gerő bácsi hűvös helyre kerül. De oda is behalatszik a kormány párti dadokurjongatasa. Szomorom rabságában újra atkot mond a hazafürlőre és szítja a brutális erőszakot.

Mikor kiszabadul, ráér a megtörtént szomorú eseteknek busulni s habár bukott is, mégis makacsul opponál s készül a hozza telerésre.

Ilyen volt Gerő bácsi az alkotmányban.

III.

A koporásban.

Mindenképp megajánlunk, mikor hibe szányalt, hogy Gerő bácsi halála van.

Azt mondták, hogy az orvosok lemondtak róla s Gerő bácsi napjai meg vannak számlálva.

Egyszer elemtenet hozzá.

Ott fekkint egy elhagyott szegényes kis szobában. Megnévségettek szemeivel megleven tekintett ráam s eleinte meg se bírt ismerni. Aztán már megleltet a halál vonásai s dalás, tagbaszakadt termete úgy elhervadt, hogy hajnani árnyéka is termetesebb volt.

Haragos szemöldökei s imponáló száka még megöríttek régi tekintélyüket. A haladók még minden gyarlóságuk beközönlött nála. Aggódo lett, nyugtalan; — minden esekélyjéig indultába hozta s folyton szálta az orvost, hogy annyira késlelteti üllését.

Valóban megfoghatatlan az ember szívóssága, melynek az élethez ragaszkodik. — Sehol se találmasabb a remény, mint a haladók hűgny keblében és sehol se forróbb a bizalom, mint a haladók hidegűllő tagjaiban. Hányzör sóvárogjuk a halált és mégis

nem merünk vele foglalkozni, mikor ágyunk szelére ül s gúnyos mosolyjal néz, hogyan csak meg önmagunkat rendületlen hitünkkel és bizalmunkkal.

Mi volt veszteli valója Gerő bácsinak? Marasztaló jólét, változatlan barátság, boldog család élet vagy szebb jövő?

Megszertelt az erőt, vagy a sárba tevék, a kivel még a régi jó barátok is edes keveset törődnek, mikor a halálós ágyán fekszik.

Egyszerre csak egy nagyon fájdalmas hírt hallottam.

A haladók embert kivitték a kőházba, a mitől mindig ürözött. Nem volt többet a szegény évek korében; idegen kezek ápolták, idegen szívek számlala váltotta föl a hozzatartókat szeretét. De hat a szegény ember akkor legszűgyényebb, mikor legközelebb áll a legnagyobb gazdaságához: az örökévalóságához, mert akkor mind neki elhagyja.

Elhatároztam, hogy meg egyszer meglátogatom. Nehéz szavell indultam arra a szomorú útra. A kőház jóval a városnak kívül esendes helyen, nyugalmas emberek közt volt építve. Nehány irgalmas néne foglalkoskodott épen az udvaron.

Egy-két lábazódó betét sétált a lomhos álközös úton. Aztán kózták egy koromleketkény szép leány, nagy fekete szemekkel, kreta leher arccsal, szaraz, hófehér kezekkel. Magába merülve járt föl a alá virágok között s még győzte az életet magába szívni. Megrezzent mikor ráam tekintett s leíre fordítva szép fejet folytatta útját.

Hogyan kerülhetett ide ez a szép beteg leány?

Nem adta volna meg rá a válszót a testvér, ki igen előzékenyen vezetett Gerő bácsi szobája felé.

— Szókták-e a régió látogatni? — kérdeztem tőle.

— Rajtuk kívül senki.

— Hát eszlődtágit? Azok csak kijönnek oha?

— Nagyon ritkán. A ki hozzáuk kerül, ide a kőházba, attól nem szóltak minden nap elbeszélteni. Az ilyen haladókknak már az a sorsa.

— Hát bizik-e még az életben?

— Olyan rendületlenül mint senki.

— És mit szólnak az orvosok?

— Mindennap azt mondják, hogy még ma meg fog halni. Ez a „még ma” pedig már tíz napja tart. Nagyon szívós élete van az örvének.

— Eszméletlenül van?

— Rendesen. Emlékezte azonban már többször elhagyta.

Oda értünk az ő ajtajához. A testvér kinyitotta.

Gerő bácsi eleven hullája fekkint a párna ravatolon. Visszarága homloka, fénytelen, tévedező tekintete, kék ajka, száraz tagjai már nem az életre, hanem a halálra emlékeztettek. Csak szemöldökei maradtak meg még mindig hoszus és haragos szemöldökeinek nagy bántárságából s csak nagy száklala nem vesztett semmitte régi tekintélyéből.

Bágydatlan tekintett ráam; soká nem ismert meg. Végre a téli verőny fagyos mosolya jelent meg hideg arczán s az árulta el, hogy felismert.

— Maga az édes ösem? — suttogta lázasan és halkan. Föl akarta emelni a kezét, de nem bírta.

— Hát nem sokára föl fog kelni ugye bár Gerő bácsi?

Mint ha egy pillanatra átszellemült volna.

— Nem sokára édes ösem. Akármit is mondanak a doktorok, nem maradok itt tovább. Ugy e szép idő van odakünn. Isteneim, de rég nem láttam én már a szép világot. Hat hónapja lesz édes ösem. — Hat hónapja.

Mint ha fényesebben tekintett volna ráam. Talán néhány könyv ragyogott a szemem. Aug bírtam elpálsóltani elfogultá-gomat.

— **Hírvonalokat** lapunk új évfolyamunk ezen első számában önökös közleményünk vagyunk közzétenek megvívni. Elmondhatjuk a költővel: „Rozs időkét élünk, rozs csillagok járnak.” Városunkban ugyanis csaknem ismétlődött a borzaskó városi katasztrófa. A letűnt év utolsó napján, mind érzényi buzgó közönséggel volt az estéli háladó isteni tisztelgetés városi templomunk minden zenge és zuga szó szoros értelmében megőzve. Kis-Csávoly felé jessző tüdőnyvó világotította be a kőlepelbe borult eget. Tíz kiállások győztek meg azonnali mindeztől a szorocentelenség valódiságától, s egyttal legnagyobb aggodalommal töltötték el mindazok kőbélét, kité a templomnak kívül a mit sem sejtő ajtóskodókra gondoltak. Rögön eszünkbe jutott a városi rém-élet. Ha a tűz lánna a templomba be-hatol, nem fogja a megrázd községgel volt vesztve az ajtók felé rohanni, s nem fog-e a szörnyű tologásban ismét azzalott esni néhány emberrel akkor, midon az illetoző szívek legemesebb indulatának akarva kifejezését adják a reájuk bekövetkező végtelen pillanat legesélyesebb sejtelen méltak siettek az Úr szánályához. Legyen hála a kegyes gondviselésnek, hogy a sújtók angyal keze nyom nélkül haladt el fölöttük. Városunkban tisztelgető polgárai Úr. Ivanovics F. tiszteletkébe a templomi közönség megmentésére ügyél, és kitűnő higgadsággal végre is hajná. — Ertesülésünk szerint Dr. Ivanovics Pál ur a vészjelzést hallván, szerepet öszve önmaga láczjárásból s Poehner adópnérának urak közt megkezdte a közönség gyengéd értesítésének s a templom lassu kiürítésének munkáját; három irányban haladva a leghátul állóknak hozák először tudomására a távoli tüzesetet s őket minden zavar nélkül a templomból való távozásra hírták; ugy hogy a valóban roppant számu közönség minden talofadás s a legesélyesebb baj nélkül kijutott a szabadba. — A tűz különben a kis-csávoly-városról tolvaj-utczában volt s egy nádföldi ház lett az áldozat. D.

— Tegye ide a kezét.
Lázasan követelte s homlokára mutatott.
— Ugy-e forró?
Hidrebb volt a jégénél, azután szívéhez vezette a kezemet.
— Ugy-e van még eröm?
Akár a csészeműnek. Biztatóan tekinttem reá s szomorúan hazudtam.
— Nem sokára föl is epülök
Mondja meg mindenkinek edes öcsém
Akkor azután elhagyatott s néhány érthetlen szó után elcsendesedett.
Ugy váltam el halálos ágyától, mint a hóg a ravataltól.
Mánap meghalt.
Halála híre megint föltámasztotta a régi jó barátokban azt az érzést, a mi olyan könnyen ingadozik, mint a hutyány etekpápir s a mit rokonszenvű mondanak. Soha se tartós az, mig csak rokonszenv a neve.
Kezdek minden formában megemlékezni róla. Hiszen ha mind-mind adósok maradnak az emberek, a nekrológot ugyancsak megfizetik. Főleg ha nagyon kevés benne a kegyelet.
Egyszerre feketé koporsója volt. A feje fölött két viaszgyertya égelt. Nem látszott meg az arczán, hogy nehéz küzdele tört volna a haláltól. Nyugodt arczra volt. Nagy szakálta feketé atillájára hullamzott s baragós bajusza s daczos szemöldökei meg a koporsóban se tagadták meg magukat.
Ugy fektét ott, mintha meg valami követeltel valója maradt volna.
Két koszorút tettek a koporsóra. Az egyiket honvédtáborára, a másikat családjára. A kórház halottas szobájában fektét két napig. Harmadnap azután a szomszéd helyiség kálmánista papja edes beszédet mondott a kórház udvarán Gerő bácsi koporsója előtt.
Nincs szomorúbb hang a világon a koporsó szögelesnél. Mintha azok a szögek a szívetek járnak kéteztől
Aig bír-

őhajtván kifejezést adni hátartalan tisztelőnek és nagyrabecsülésnek.
— **Baleset.** Malassán Zsigmond ügyvéd nejét, — mint halljuk — baleset érte, ugyanis kedden a sikos uton elcsúszott s kárártort. — Bíróságban nem ártana azon háttérhúdosások irányában, kik a házuk előtti járdán restek hannaival vagy homokkal bejártatják.
— **†† A bajai I-So négyzetlet.** I. hó 3-án — kedden — tartotta évi rendes közgyűlést, melynek tárgytát a számadások megvizsgálása s az elnököség választása képezte. — Előnlake ismet egyhanglaj: Radány Gyuláné, elnököség pedig özy. MARCZÓZY Maria urnök választatott meg. — A számadások 1923 f. hó bevétele mellett 1911 f. hó kiadást mutatnak, s így 52 f. ft plus bevétele mutatkozik, a mely az egyelet 10,000 f. tón adójához esataltán határozatott. — A f. év tarsanján az egyelet hált nem ad, hanem február 18-án közvesztet rendez, a mely — tekintettel az egyelet érendős és lájos helyzei által kifejezti szókött buzgalomára — remelhetőleg ép oly, vagy még nagyobb sikerrel leend, — mint a múlt évben rendezett közvesztorának.
— **††† Múlt számmunkban** közölt tudósítást a „bajai ifjúság egyelet” megöztársáról — a követközőkkel kik: Kereszténytanok, Gróf Vilmos, egyt. elnök s polgári iskolai tanur ur elöadást tartott a levegörös s helyelközeli szemieltozésre is tette az erdösök processusokat. A jelenlevők a legnagyobb figyelemmel kísereék az előadást, s igen kell-telven hatott mindenre a kis-csávolynak kiutott tűz jelzése, mely épen egy igen érdekesnek hargezes experimentumot előzött meg, s a halgatócsopót szétesztásra bírta. Az előadást másnap folytatta s fejezte be Gróf ur, a jelenlevők legnagyobb érdeklődésélel.
— **††† Tóth Kálmán** szobra javára Zombor sz. kir. város 50 f. tón szavazott.
— **††† Kifogott holttestet.** F. J. polgárfőúrunk sz. eremeselőnek leánya hulláját 2 hó nap után a nyákokban fogták ki a csatornában. A hullám daczára hesszabidőig vízben lelték a felöszlőnek semmi jele sem mutatkozott.
— **A bajai** kölesosn segélyező-egylet által kert adóelőleges mint erentesítők tenyvével vált. Ugyanis 1876—1880 évekre kivettelt adójából összesen 2901 f. tón leiratott, 1900 f. tón városi petáló leírása pedig szanton elrendelitet. A buzgó igazgató miközött ezen siker koszorúzza.

tam akkor megtörtörtötöltem magam Félrevonattam a kórház udvarának egy zugába, hogy ne halljam azokat a szomorú hangokat. A család esekelő sírásánál, a gyászközség ünnepi komorságánál sokkal inkább megrenditet az a pillanat, mikor Gerő bácsi koporsóját behozták, mert akkor szakadtunk el tőle mindörökké.
A végtszességre Gerő bácsi minjt minden jó barátja megjelent. Meg is télt velök egészen a kórház udvarra. Mert az emberek nagyon szeretnek olyan ercséket bemutatni, melynek nem kerülnek sokba s a mellett mégis megteszik a hatást.
Hosszadalmas szoltározás után megindult a menet. Kísértek a temetőbe. Ottá már nagyon kevesen jöttek.
A koporsót lebeszélatták, a virágokat utána vetették, néhány komyscepp szentelte meg a sirt s mind-öki földet vetett az aregebe.
Beszókelte a kezem, mikor ráüllettem a rögöt.
Az azt jelentette, hogy soha többé mindörökké . . .
Azután elcsúzlottunk.
Még csak néhány napig beszédték róla. Egy kegyetlen öka jó barátja kimeletlen jó kedvelő beszelte el a boldogult eleményeit s azzal végezte elbeszélését:
— Es most már kint van a csöndös emberek között. Tegnap megatogasztam a sirtát s azt találtam, hogy Gerő bácsi igen érdekes szomszédosága került.
Két koszorús közé temették, akéleken adósok maradt.
De az utolsó gyöngy elcz is lejárta magát s Gerő bácsi végképen elfelejtették. Neki leg hamarabb kijutott ebből a közös sorsból. Legelőbb hamarabb meghozódjhat azoknak, a kik elvesszi s meghalni segítették.
(Vége)

Carnaval. A bajai íze négyzetlet helyén 11-én tartja a nemzeti szünetnapot. Február 1-én pedig a „Zenei és művészi rendezet” helyén a „Közönséges” (Füvészek) egyeleté helyén az ifjúságban tartott. — A bajai I-So (bajai) négyzetlet helyén közvesztet rendez.
— **††† Szűkös a bajai kir. járásbíróseg** legelőbből, F. hó 3-án virradó előzlen Radics András, Farkas Ignác és Orján József vizsgálattal foglalkoztak a fogház alapjálat részben az írócsoberről lerett vas arzenalissal, részben pedig a szobában levő vas keménye alapjálat aláérték, s a tamodt nyílással elszóktek, kézezerkétünk irant a legkiterjedtebb izetökökösök nyomában megfötöttek, azonban eddig siker nélkül.
— **††† A magyar szent korona országai** város kereset-egylet mindeket eddig felszámolt bajai hógja az egyesület. Tenyeg keresetlet vizselt. F. hó 12-én a. a. 10 órakon a városi hály megteremben együttes közgyűlést tartott.
— **††† Hirtárváros.** A bajai nemzeti casino által megrendött hirtárváros előzven F. hó 3-án azaz vasárnap a. u. 5 órakon lezart a casinói helyszínen.
— **††† A polg. olvasó-egylet.** I. hó 6-án tartott tisztuló közgyűlést a tisztárok követközőkkel alakították meg: Elnök id. Polgárfőúr István, elnökös id. Májfer János, egyezt. Szejer Kálmán, pénztárosok Koller István, főkönyvtáros Kaval János, könyvtárosok Vada Danul, ügyész Droscher Ede, Választmányi tagok: Dr. Sztruhák István, Frankenberg Ferenc, Manóhó Bal, Kr. ly Sándor, Fábry Lajos, Harukovics István, Baji Péter, Illi András, Greiner József, Freidich József, Wagner Antal, Horvath Lajos, Kufcsosvits Mátyás, Kobelrausch Tobias, Csök Ferenc, Zsuzsánovics Ferenc, Horváth József, Stern Lipót, Nyírati János, Staudl János, Dr. Saly Iván, Drescher Lajos, Caszár Ferenc, Nanay Lajos.
— **††† A „Barány” szálló színtermet** — mint halljuk — atalakított; tegnap vizsgálta meg egy bizottság, mely jobbat újást jog javaslatba hozni. — Így a 10-ik szamu szobát — a kofzlat kivéve — a nagyteremmel egyesített, meg egy föliratot sít készítenek. — Jó lesz egyttal a díszleten teremte meg a folyosó padlóját is gondot fordítani.
— **††† A „bajai ifjúság-egylet”** elnökösége: Tisztelettel kerentek fel mindazok, kik egyeletünköl a I. hó 7-én tartott sorajátára szives megártást vegett sorajegyeket kapnak, de mindeztől meg s sorajegyeket, meg az értők jött pénzösszeget be nem küldötték, lejárvan egy héttel előbb a kituzott határidő — az esedékes díjakat 3 nap lefolyása alatt pénztárosunk — Tauszig Adolf — úrnál lehetni sziveskedjenek. — Az elnököség.

Iródtalom.
— **††† „Képes Családi Lapok”** 13. száma — Melner Vilmos kiadásában — igen változatos tartalommal jelent meg. Ára egy füzetnek 15 kr.
— **††† A magyar népharát** 13. száma ötlék változatos tartalommal megjelent, ára 7/4 évre 1 f. tón 50 kr. Az előzőleg Fuchs tenyér-írókész (Budapest, nagymező-utca 14. sz. a.) kiadomák.
— **††† A házi barát** 13-ik füzete érdekes tartalommal jelent meg. Egyes szám ára 15 kr. kapható: Bunsinger Zsigmondnál Bécs.
— **††† A „Magyar Dalalbum”** III-ik kötetének 3-ik füzete megjelent a következő tartalommal: 1. Csak név utgja a kutyá. 2. Csók, csók, a szegedi dombra. 3. Csárdás élet a gyöngy élet. 4. Csökök vagyok, tágas puszták királyá. 5. Csök, csók, esök, esök. 6. Csütörökös este. 7. Czupp! hej! csök-kollak. 8. Debrecezen kiderülök. 9. De már nem tudom. 10. De szeretnék a királylál beszélni. 11. Ej, haj! pipi-pipi piros. 12. Először ezt a czadar világot. 13. Elmezőnek, elmezőnek. 14. Elmenek én a vásárra Schneider Fánival. 15. Elrejtőzve szét bokrok árnyában. 17. Elvitték már bus görölknek a párját. 18. Esik eső, bus s szivem. 19. Esik eső Kanizsán. 20. Ez a kis lány a barna. — E vállalat eddigéle 450 magyar népdallamot közölt zongorára alkalmazva. — Előzetési ára egy évre, vagyis 10 füzetre 1 f. tón 80 kr. Egyes füzet ára zongorára alkalmazva 20 (dallamnak csak 20 kr. Előzetésnek Henricke Rezső kiadóhoz Győrbe intézendők.
— **††† Új zeneimék.** Táborosy és Pesten megjelent 32-ik magyar ábránd magyar dalok felett 1. Plevna nóta Színtermetből. 2. Minden este fuvallózik sokáig. 3. Beköt vertem. 4. Baja város. 5. Egy kis lány sőtél a váci utczán (Színtermetből) zongorára szerző Székely Imre. Ára 1 f. tón 50 kr.
Félfős szerkesztő: Főmunkatárs:
Csérba Ferenc. Devich László.

Dr. Lengyel nyír-balsama.

Már maga a növény-folyadék, mely furás után a nyírfaiból folyik, embermelikezet öta a legkitűnőbb szerpítő szernek ismertetik; de csodálatos hatást nyír azáltal, ha az a feltaláló előírása után vegyészeten uton balsammal készítettik.
Ha e balsammal este az arczat vagy bőrt megkenjük, már a következő reggelre alig látható hirtáry-pityékek hagyják azt el, mintha a bőr felér is gyengéd lesz.
Ezen balsam elsimítja az arczon a ráncokat és himbő-helyeket, és ifju színt kölcsönöz; általa a bőr fehére, gyengéd és friss lesz, valamint eltávolít minden szeplőt, májfoltot, anyajegyet, orrvörösséget, borákat és mindenemmi tisztálatlanságot a bőron. Egy korsó ára használati utastással együtt 1 f. tón 50 kr.
Magyarországi főraktár: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerésznél Budapestben. király-utca.
Raktár: **Pozsonyban: Pisztorj Félix. Temesvárott: Tarcazy István, Zágrábban: Mitlbach Zsigmond** gyógyszerésznél.

Krsztanits Hariton

ezelőtt: JANICS JÓZSEF
Baján, fő- és gyász-utca sarkán, az „Arany hordóhoz”
Ajánja a legfrissőbb és dusan berendezett

fűszer-, gyarmat- és deliogyümölcs-árú

RAKTÁRÁT

a legfontosabb és legutányosabb kiszolgálattal mellett.

Készlet és kifizetői szökök.

Ásványvízek

Hirdetések!

A legolcsóbb, legterjedelmesebb, legdiszesebb magyar hetilap.

➔ Egészen ingyenes regénymelléklettel, külön „Divaltap“ és külön „Gazdasági és háztartási“ lap! ➔

GYÖNYÖRŰ JUTALOMKÉPEK.

Megjelenik tízezer példányban.

Előfizetési felhívás a

Képes Családi Lapok

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra. — Megjelen minden vasárnap.

A „Képes Családi Lapok“ 1882. január 1-én a negyedik évfolyamnak új negyedébe lép. Ez alkalomból felhívjuk az olvasó közönség figyelmét e széles körben elterjedt, s közkedveltségben álló szépirodalmi képes lapra. — A „Képes Családi Lapok“ hetenkint három ivnyi tartalommal, legdiszesebb kiállításban, esinos szines borítékban jelen meg. A lap körül a legkiválóbb munkaerők csoportosulnak. A mult évi folyamok tesznek erről fényes tanubizonyítást. Ahonyi, Degré, Komócsy, Mikszáth, Balázs, Bartók, Abrányi, Vértessy, Lanka, stb. nevekkel váltakozva találkozunk bennök az olvasó. Minden száma sok művészi kivitelű képet hoz. — A főlapban közöl elbeszéléseket, költeményeket, rajzokat, egy kitünő illusztrált regényt, életképeket, stb. Minden

számhoz egy ivnyi külön regény-melléklet könyvalakban. Havonként a „Nővilág“ cz. divallapot és „Gazdasági és háztartási lapot“ is hoz ingyenes mellékletképen. A borítékon sok érdekes, mindenfajú talányt közöl. Kérdések, Feleletek, Ajánlatok stb. cz. rovatok állnak a közönség rendelkezésére. — Minden negyedében gyönyörű szines műmelléklet egészen ingyen. — Már ez évfolyam 6-ik számához mellékelve volt **Sz. Prielle Kornelia** gyönyörű színnyomatu arezképe. A második negyedben **Felekiné-Munkácsy Flóra** jeles művésznő színnyomatu diszes arezképét adjuk előfizetőinknek egészen ingyen. Mutatványszámot kívánatra bárkinek bérmentve küld a kiadóhivatal.

Előfizetési ár: Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr.

Mehner Vilmos kiadóhivatala Bpest, papnövelde-utca 8.

Kitüntetve Bécsben, Székesfehérvárott és Kecskeméten.

Nincs többé
köhögés!

Nincs többé
köhögés!

EGGER-féle mellpastillák

Legkellemesebb és legbiztosabb gyógyszer köhögés, rekedtség, nyakbaj és nyálkasság ellen. Sőt tüdővésznet is megtartja jótékony hatásukat.

Kapható hasznalati utasítással együtt 25 kr., 50 kr. és 1 frtos dobozokban. **EGGER** cukrászdájában Budapesten Erzsébet-tér 9. sz. Forak-tár Magyarország számára Budapeston Török József gyógyszerész urnál király-utca 12 sz. Továbbá kapható **BAJAN**: Pöllermann Bertalan, Geiger Károly és Sirkány László urak gyógyszerüzarában.

EGGER valódi malinlakivonat cukorkája 10 kros csomagokban ugyanazon raktárakban kapható. Ezen malinlak-cukorkák különösen hüvellyel mutatkoznak hasznosnak és igen olvasszják a nyálkát. Az Egger-féle mell-cukorkák jótékony hatásáról számtalan köszönet-irat s orvosi nyilatkozat érkezt, melyek kívánatra megtekinthetők.

Gyár és főszerküllhősi raktár hova vidéki megrendelések kéretnek

A. EGGER'S SOHN, Wien, Döbling.

Kövesebb mint két 50 kros doboz nem küldetik. Szétküldés naponta 4-szer pontosan. Megrendelések a pénz előleges beküldése vagy utánvét mellett kéretnek.

12. évfolyam.

12. évfolyam.

MERCUR

HITELES SORSOLÁSI ÉRTESÍTŐJE

osztrák-magyar és külföldi sorsjegyek, kisorsolható állam és magán-kötvények vasutak, gőzhajó és ipar részvények, elsőbbségi kötvények, záloglevelek stb. Folyóirat bank-, pénzügyi- és vasuti-ügyekben.

1882. január 1-ével új egész évi előfizetést nyitunk a

➔ **TIZENKETTEDIK** ➔ ÉVFOLYAMRA.

A MERCUR magyar-német szöveggel 3-4-szer jelenik meg minden hónapban szükség esetén azonban többször is és pedig minden jelentékenybb huzas után; tartalmazza könnyen érthető rövid sással, részleir és lajtromi áttekinthetssel hiteles sorsolási jegyeket, valamint a határlakokat azaz a kisorsolt de meg fel nem vett nyereményeket, ennélfogva értékpapírral bíró közönségnek egy nélkülözhetlen közlöny.

Előfizetési ára bérmentve a házhoz hordva vagy postán küldve egész évre csak 2 frt.

**A MERCUR kiadóhivatala
BUDAPESTEN,
Dorottya-utca 12.**

Van szeresének az előfizetésre meghívni és kérjük a címeket tisztán kiírni valamint az utolsó posta-állomás megjelölését is. — Az összeg beküldése legerőszerebben és legolcsóbban postautalvánnyal eszközölhető.